

תת"ע 781/10/19 - מדינת ישראל נגד מידן רום

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 781-10-19 מדינת ישראל נ' רום
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן בלולו

המאשימה

נגד

מידן רום ע"י ב"כ עו"ד טל סמו

הנאשם

הכרעת דין

עניינה של החלטה זו הוא בשאלה האם ניתן לבסס את יסודות העבירה של נהיגה בשכרות מכח סירוב כאשר השוטר לא ראה במו עיניו את הנאשם נוהג ברכב.

האשמה ומהלך הדיון:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) בקשר עם סעיף 64ב(ב) ו-64ד(א) ביחד עם סעיף 39א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").
2. עפ"י הטענה העובדתית, ביום 13.05.19 בשעה 06:30 נהג הנאשם ברכב פרטי באיזור התעשייה מישור אדומים בהיותו שיכור, בכך שסירב לתת דגימת שתן לפי דרישת שוטר.
3. הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, לרבות בנהיגה וטען כי הוא סירב לבדיקת שתן מאחר ולטענתו הוא לא היה ברכב מונע ולא ברכב תקין לנסיעה אלא שגלגל אחד מארבעת גלגלי הרכב לא היה מחובר עקב תקר בצמיג. הנאשם טען כי הוא התקשר למשטרה על מנת שתגיע נידת לסייע לו להחליף את הגלגל אך חרף זאת המשטרה הגיעה למקום ועשתה עליו חיפוש לא חוקי.
4. בהתאם לכך הדיון נקבע לשמיעת הראיות בפני אשר במהלכו העידו מטעם המאשימה העדים הבאים:

השוטר **שחר פרץ** המשמש מנהל מערכת במוקד 100 אשר ערך מזכר (ת/1) ביחס להקלטה המתעדת את שיחת הנאשם עם המוקדנית במוקד 100 של המשטרה לפיה התקבל דיווח על רכב תקוע בכביש;

השוטר **עוז אלון** אשר גבה הודעה מהנאשם (ת/3), ערך דוח פעולה משירת הסירנה ביחס לאירוע (ת/4). שוטר זה אמר בהגנותו כי הוא בעצמו לא הגיע למקום האירוע ולכן לא יכל היה לספר מה ארע במקום.

השוטר **צחי מנשה** אשר ערך דוח פעולה משירת הסירנה (ת/5) לפיו הוא הגיע למקום לאחר שנתקבל דיווח על אדם שהתפוצץ לו גלגל של הרכב וכי הוא לא מרגיש טוב, מדבר קצת שטויות ומוסר כי שומע צלצולים ומספר סיפורים מהעבר ולא ידוע אם הוא בריא בנפשו. שוטר זה העיד בפני כי קיבל את הקריאה ממוקד 100 וכאשר הגיע למקום ראה את רכב הנאשם עומד עקום בצד הכביש כאשר גלגל אחד לא מחובר לרכב וכאשר הרכב לא מונע. השוטר שלל את האפשרות כי הרכב עבר תאונה לפני כן. לשאלת ב"כ הנאשם השוטר אישר כי הוא ביצע חיפוש על הנאשם וביקש לבצע חיפוש בתוך הרכב עקב חשד כי הנאשם החזיק בסמים. השוטר גם ביקש מהנאשם לערוך לו בדיקת שכרות והוא ציין כי הוא ביקש מהנאשם לבצע בדיקת נשיפון מאחר והוא סבר כי הנאשם שיכור נוכח התנהגותו והבלבול שהיה שריו בו וכן עקב הדיווח למוקד 100 לפיו הוא דיבר דברים שטותיים. השוטר אף ציין כי הנאשם לא שיתף פעולה בבדיקת הנשיפה, הוא לא נשף לתוך הפייה או שהוא החזיק אותה ונשף נשיפות קטנות שלא הפיקו תוצאה. עוד ציין השוטר כי הנאשם היה מבולבל במבחני המאפיינים וכאשר הריח ריח של קנאביס אצל הנאשם הוא ביקש ממנו לערוך חיפוש בתוך הרכב תוך שהוא מקריא לו את זכויותיו. השוטר ציין כי הוא שמע מהשוטר הנוסף שהיה עד לאכיפה כי לנאשם נפלה שקית באזור הרגליים מתוך מכנסיו, דבר אשר הגביר את חשדו שמדובר בסמים. או אז ביקש השוטר מהנאשם למסור לו בדיקת שתן אך הנאשם סרב. השקית שנפלה מהנאשם נתפסה והוכנסה לשקית מוצגים אולם לא ידוע אם בסופו של דבר נתקבלה בעניינה חוות דעת מדעית שמדובר בסמים; הוגשו באמצעות שוטר זה המסמכים הבאים: דוח מעצר (ת/6), הזמנה לדין (ת/7), דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/8);

השוטר **עמיחי יעקב ויינשטיין** אשר היה במועד הרלבנטי מאבטח בישוב והוא נקרא למקום עקב דיווח על תאונה. שוטר זה אמר בעדותו כי הוא הגיע ראשון למקום האירוע וראה את רכב הנאשם עומד סמוך למדרכה והיה נראה כי הנאשם מחליף גלגל בגלל פנצ'ר. כאשר השוטר צחי מנשה הגיע למקום המשיך לסייע בטיפול באירוע וראה כי במהלך מבחני הביצוע או לאחריו נפלה לנאשם מתוך המכנסים שקית חשודה שאחריה הנאשם התיישב על המדרכה הרים את השקית ודחף אותה לתוך הנעל. השוטר דיווח על כך לשוטר צחי מנשה אשר כאמור ביקש מהנאשם לתת לו דגימת שתן;

השוטר **אורי כהן** אשר הגיע מאוחר יותר למקום האירוע לאחר שהשוטר צחי מנשה היה במהלך טיפול באירוע והוא ציין בעדותו כי רכב הנאשם היה סמוך למדרכה באופן שאינו מפריע לתנועה עם מנוע כבוי. לטענתו, הנאשם היה מבולבל ודיבר באופן לא ברור והיה קושי מצד השוטרים לתקשר איתו.

5. הנאשם לאחר שהוסברו לו זכויותיו בחר שלא להעיד, וזאת לאחר שבקשתו בטענת אין להשיב לאשמה נדחה.

דין

6. השאלה הדרושה הכרעה בעניינינו הינה **האם ניתן לבסס את יסודות העבירה של נהיגה בשכרות מכח סירוב כאשר השוטר לא ראה במו עיניו את הנאשם נוהג ברכב.**

עמוד 2

האם היה בסיס לחשד המצדיק דרישה למתן דגימת שתן

7. נהג רכב המסרב לדרישת שוטר לתת לו דגימת שתן חזקה עליו כי הוא שיכור.
8. מקור הסמכות של שוטר לדרוש מנהג רכב לתת לו דגימת שתן קבועה בסעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה אשר קובע כי "**שוטר רשאי לדרוש מנהג רכב או ממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן;....**" (ההדגשה שלי- נ.מ.).
9. מעיון בדברי ההסבר להצעת החוק עולה כי "מתן דגימת שתן הוא אחד מסוגי ה"חיפוש החיצוני" כהגדרתו בחוק החיפוש, ומתן דגימת דם הוא סוג של "חיפוש פנימי" כהגדרתו בחוק האמור. תנאי לחיפוש לפי חוק החיפוש הוא קיומו של יסוד סביר לחשד כי בגופו של חשוד נמצאת ראייה. תנאי זה מתקיים בענייננו כאשר יש לשוטר חשד סביר כי הנהג ברכב או הממונה על הרכב שיכור" (ראה: הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 67) (בדיקת שכרות), התשס"ה - 2005, ה"ח הממשלה, מס' 154, עמ' 518, 521).
10. ברע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.03.12) הוסבר ע"י כב' הנשיאה דאז השופטת בייניש כי: "מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש ביהמ"ש להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים בהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישום המבחן מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ועל ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש".
11. לאמור, אכן נדרש קיומו של "חשד סביר" על מנת שתהיה לשוטר סמכות לדרוש מנהג רכב לתת לו דגימת שתן.

מן הכלל אל הפרט:

12. במקרה שלפנינו, משמיעת הקלטת השיחה שערך הנאשם עם המוקדנית במוקד 100 של המשטרה עולה כי הוא היה מבולבל ואף חלק מאמירותיו היו לא סדורות ואינן קשורות לעניין. השוטר צחי מנשה ציין בדוח הפעולה שערך (ת/5) כי כאשר הגיע למקום הנאשם "**היה נראה מבולבל ועייף, ועיניו היו אדומות ממש**" וכי כאשר שאל את הנאשם האם שתה זה השיב לו "**שתתי אבל לא הרבה לפני הרבה זמן**" לכן הוא ביקש מהנאשם לבצע בדיקת נשיפון וכי בזמן עריכת הבדיקה הוא הריח ריח המוכר לו כריח של קנאביס. עוד ציין השוטר כי בזמן השיחה כאשר הוא הציג בפניו עניין הסמים אזי הנאשם "**נראה נמרץ ומנסה להחליף את הגלגל**". באותו רגע השוטר הנוסף שנכח במקום, הבחין בנאשם כאשר נפלה לו שקית והוא הכניס אותה לנעל אז התבקש הנאשם להוריד את הנעל וסירב.
13. בנסיבות אלה, גם אם לא די בחשד אשר התעורר בליבם של השוטרים כבר משלב השיחה עם המוקדנית והשיחה הראשונית שנערכה עם הנאשם, הרי מעדותם של השוטרים אשר הייתה מהימנה בעיני

עולה כי לאחר נפילת השקית מגופו של הנאשם והכנסתה לתוך הנעל, התנהגות הנאשם יש בה בכדי להוות חשד סביר לצורך הדרישה לנטילת דגימת השתן.

14. לאור כל האמור, אני דוחה את טענת הנאשם להיעדר חשד סביר לצורך דרישת השוטר למתן דגימת השתן.

15. מקור הסמכות לדרוש מאדם לתת דגימת שתן או דגימת דם קבועה כאמור בסעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה אשר קובע כדלקמן:

"שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן; שוטר רשאי להורות על נטילה של דגימת דם כאמור בסעיף קטן זה גם מנוהג רכב או מממונה על הרכב שהוא מחוסר הכרה, ולא יחולו לענין זה הוראות סעיף קטן (ב2)"

כלומר לא די בכך שהתקיים חשד סביר אצל השוטר כי אדם הוא שיכור או היה מעורב בתאונת דרכים כדי לבסס את הסמכות לאותו שוטר לדרוש מאדם דגימת שתן, אלא שאותו אדם חייב להיות אחד משניים: נוהג ברכב או ממנוה על רכב.

16. לענין המונח "ממונה על רכב" נקבע בסעיף 64ב(א) לפקודת התעבורה כי הוא אחד מאלה: (1) מי שעוסק בהוראת נהיגה בעת שהלומד נהיגה ברכב; (2) מי שיושב לצידו של נהג חדש ברכב לצורך מילוי חובת הליווי לפי סעיפים 12א או 12א2;

אין מחלוקת כי הנאשם לא היה אחד מאלה ולכן החלופה שהנאשם היה "ממונה על הרכב" אינה רלבנטית בעניינו.

נשאלת כאן השאלה האם הנאשם היה "נוהג ברכב" באופן שבו הייתה לשוטר סמכות לדרוש ממנו לתת לו דגימת שתן. נבחן שאלה זו בהתאם לראיות שהוגשו בפניו.

17. יש לזכור כי השוטרים הגיעו למקום לאחר קריאה ממוקד 100 בעקבות פנייה של הנאשם עצמו להזמנת ניידת למקום. בטרם דיון בהתנהלות הנאשם באותה שיחה עם המוקדנית של מוקד 100 וכן בתשובותיו בחקירתו במשטרה יש להעיר כי אף אחד מהשוטרים לא ראה את הנאשם נוהג ברכב וכאשר השוטרים הגיעו למקום הם ראו את הנאשם עומד בסמוך לרכב עם גלגל אחד מפורק והרכב נראה לאחר התפוצצות גלגל. איננו נכנסים לשאלה האם התפוצצות הגלגל הייתה בעקבות תאונת דרכים או עקב "פנצ'ר" כטענתו אולם אין מחלוקת כי בזמן הגעת השוטרים הנאשם לא נהג ברכב והרכב לא היה תקין לשימוש.

18. בשיחתו של הנאשם עם מוקד 100 של המשטרה הוא ביקש בתחילת השיחה סיוע מאחר והוא **"תקוע בלי גלגל"**. לאחר דין ודברים ארוך עם המוקדנית בו נשמע הנאשם מבולבל, מדבר שלא לענין ואינו מרוכז, טען הנאשם כי אינו מרגיש טוב וכואב לו הראש וכי במהלך נסיעתו לכיוון דרום התפוצץ לו הצמיג וכי הוא לא זוכר אם קיבל מכה או לא. הנאשם טען באותה שיחה כי הוא המשיך לנסוע לכיוון מישור אדומים שם

נעצר. השיחה עם המוקדנית נמשכה למעלה מ-15 דקות בה הוחזק הנאשם "על הקו" ע"י המוקדנית תוך כדי שהיא שואלת אותו שאלות על מנת שלא לאבד את הקשר הלווייני עמו באמצעות מכשיר הנייד עד להגעת כוחות המשטרה ומד"א למקום. באותה שיחה נשמע הנאשם מבולבל, מדבר באופן לא ברור ולא לעניין, עד להגעת כוחות המשטרה. עם הגעת הניידת למקום מסר הנאשם את הטלפון הנייד שלו למאבטח וזה אימת את הגעתו למקום עם המוקדנית שהייתה על הקו. כך הסתיימה הקלטת השיחה עם מוקד 100.

19. בחקירתו במשטרה אמר הנאשם כי הוא יצא מהבית ונסע עם חבר לתל-אביב בשעה 01:00 עד 02:00 לפנות בוקר, וחזר לאחר מכן למקום מגוריו, הוריד את החבר שלו והמשיך בנסיעה לכיוון בית העסק ששייך לאביו שם שהה בערך כשעה או שעתיים ולאחר מכן המשיך בנהיגה לכיוון תחנת הדלק שנמצאת סמוך למקום מגוריו ובסופו של דבר נסע על כביש 443 לכיוון ירושלים ומשם פנה שמאלה לכיוון מעלה אדומים, המקום בו התפוצץ לו לטענתו הצמיג. הנאשם אישר בחקירתו כי הוא היה לבדו ברכב וכי הוא זה אשר התקשר למשטרה על מנת לבקש סיוע. עוד אישר הנאשם כי לאחר שהתפוצץ לו הצמיג הוא התיישב במושב הנהג ודרדר את הרכב כאשר הרכב מונע על מנת להגיע למקום ישר ונוח שבו יוכל להחליף את הגלגל (עמ' 3 ש' 50-54). בהמשך חקירתו ציין הנאשם כי הוא נהג בזמן שהגלגל היה מפוצץ על מנת להגיע כאמור למקום ישר ונוח שבו יוכל להחליף את הגלגל.

20. זהו החלק הרלבנטי לעניין "הנהיגה" אשר בשיחה שערך הנאשם עם מוקד 100 וכן בחקירתו במשטרה. הנאשם אמר בחקירתו במשטרה דברים אחרים לעניין השקית שנפלה ממנו ועוד כהנה וכהנה טענות לעניין הימצאותו במקום.

אין צורך להרחיב בעניין מאחר ואלו דברים שאינם מעניינים, אולם יש להעיר כי לשאלת החוקר הנאשם שלל את האפשרות שהוא תחת השפעת סמים, אך טען כי **"אולי נשאר בשתן שאריות בגלל זה אני מפחד לתת דגימה שיכולה לתפוס עד 3 שבועות אחורה"** (עמ' 3, ש' 82).

הנאשם גם אישר כי הוא מבין את משמעות הסירוב ואף עמד על סירובו.

21. הנה כי כן ניתן לראות כי הנאשם אמר למוקדנית של המשטרה כי הוא נהג ברכב וכי התפוצץ לו הצמיג ובחקירתו במשטרה אף אמר הנאשם כי הוא נהג ברכב והגיע למקום לבדו וכי הזעיק את המשטרה לצורך מתן סיוע בהחלפת הגלגל.

22. נשאלת כאן השאלה האם ניתן על סמך אמירות הנאשם, הן בחקירתו במשטרה והן במהלך שיחתו עם מוקד 100, לקבוע כי הוא היה "נוהג רכב" עפ"י הגדרת מונח זה לפי סעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה.

23. לאמור, האם חייבת פעולת "הנהיגה" להתבצע לנגד עיניו של אותו שוטר על מנת שתקום לאותו שוטר סמכות לדרוש מהנוהג ברכב לתת לו דגימת שתן. התשובה לכך בעיני הנהג שלילית. כלומר השוטר יכול לדרוש מנוהג רכב שיש לו חשד סביר כי הוא שיכור לתת לו דגימת שתן גם אם הוא, כלומר השוטר, לא ראה את פעולת הנהיגה במו עיניו. הדברים אמורים הן ביחס למקרה בו נאשם נצפה נוהג ע"י שוטר אחר, או על פי מידע שהתקבל מאדם אחר אשר בעקבותיו הגיע שוטר למקום וזיהה כי מדובר באותו אדם, אף כי השוטר בעצמו לא ראה את פעולת הנהיגה, הוא רשאי בנסיבות העניין לדרוש מאותו אדם לתת לו דגימת שתן (ראו החלטתי בתת"ע 7204-05-15 **מדינת ישראל נגד מנוח** (פורסם בנבו, 01.03.16) אושר במחוזי בתיק עפ"ת 31469-04-16 מיום 27.06.16).

24. כך גם לגבי נהג שהיה מעורב בתאונת דרכים, הרי עד להגעת כוחות המשטרה למקום יכול אותו נהג לקום ממושב הנהג ולהסתובב סביב הרכב או רחוק ממנו ועדיין קמה לשוטר סמכות לדרוש ממנו לתת לו דגימת שתן אף כי אותו שוטר לא ראה במו עיניו את פעולת הנהיגה טרם התאונה.

כנ"ל גם לגבי אכיפה באמצעות מסוק משטרה או רחפן אווירי, הרי העבירה נצפית על ידי סייר האוויר ואילו העצירה מתבצעת ע"י השוטר על הקרקע, אף אם אותו שוטר לא ראה את העבירה במו עיניו.

כאשר המחוקק רצה בכך שהסמכות תקום רק בידי אותו שוטר שלנגד עיניו נעברה העבירה הוא היה מצוין זאת מפורש בדבר החקיקה. ראה לעניין זה סע' 28, 34, 47, 57א(2) לפקודת התעבורה.

כהערת אגב, יש לציין כי הפסיקה אף הכירה בכך שהחשד הסביר לא אמור לכונן דווקא בליבו של השוטר אשר דורש מנהג רכב שייתן לו דגימת שתן, והוא יכול לעלות בליבו של שוטר אחר או ממקור אחר כגון מידע מודיעיני (השוו: רע"פ 3829/15 **ירדאו קסאי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.12.18); וגם: עפ"ת 29885-01-15 **גבאי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.15)).

25. טענת הנאשם בחקירתו במשטרה, כי הוא לא נהג ברכב וכי הוא החליף פנצ'ר בעקבות התפוצצות הצמיג כאשר הרכב עומד, אינה מקובלת עלי והיא אף עומדת בסתירה למארג הראיות אשר נשמעו בפניי לפיהן הנאשם הגיע למקום בנהיגה ברכב וכי הוא נעצר במקום רק בגלל התפוצצות הצמיג. הנאשם גם בחר שלא להעיד והדברים יכולים רק לחזק את הראיות כנגדו. אין זה מתקבל על הדעת כי רכבו של הנאשם הגיע "משום מקום" כאשר רק הוא לבדו נמצא ליד הרכב זמן קצר לאחר שביקש להזעיק עזרה עקב התפוצצות צמיג במהלך נהיגתו.

הימנעות הנאשם מלהעיד

26. הנאשם ביקש לממש את זכותו לפי סעיף 161 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 ולא העיד במהלך משפטו. זכות זו משמעה שאין כופים על נאשם להתגונן באופן פוזיטיבי נגד האישומים המיוחסים לו, ועל כן הוא אינו מחויב להעיד במהלך משפטו או להשיב לשאלות שנשאל במסגרתה של חקירה המתנהלת נגדו, כאשר התשובות לשאלות אלה עלולות להפלילו (ראו רע"פ 8600/03 **מדינת ישראל נגד שרון**, פ"ד נח(1) 748, 756-757; רע"א 5381/91 **חוגלה שיווק (1982) בע"מ נ' אריאל**, פ"ד מו(3) 378, 381).

27. לאמור, הנאשם חופשי להחליט אם למסור את עדותו או לשתוק. אין כופים על נאשם להעיד. נקבע בפסיקה כי "הנאשם השותק - להבדיל מן העד השותק - פועל במסגרת הדין; אולם, לבית המשפט נתונה הרשות לפרש התנהגותו לפי התרשמותו והבנתו" (ע"פ 1497/92 **מדינת ישראל נ' צוברי**, פ"ד מז(4) 177, 203).

28. בענייננו, אני תמה מהעובדה שהנאשם בחר שלא להעיד. המחלוקת בתיק זה התמקדה בשאלת הנהיגה והגעת הנאשם למקום האירוע. הימנעותו מלהעיד ולהציג את גרסתו והראיות בדבר הסיבה שבגינה סירב לתת דגימת שתן יש בהם בכדי להעצים ולחזק את ראיות המאשימה נגדו.

29. התרשמתי כי התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע הייתה מתחמקת במטרה למנוע אישום בנהיגה

בשכרות. הנאשם בחקירתו במשטרה מסר תשובות שונות לעובדה כי נפלה לו שקית עם חומר חשוד כסם והוא הכניס אותה לנעל. לאחר מכן הודה הנאשם כי הוא מידי פעם מעשן סמים שונים "איני קורא לקנביס/מריחואנה סמים, אני לא משתמש בחשיש או בסמים שהם כימיקלים כגון אלכוהול, וודקה מידי פעם אני שותה בירה עם גויינט" (ש' 72-73).

30. הנאשם טען כי הוא סירב ליתן דגימת שתן נוכח התנהגות השוטרים במהלך האירוע "בעקבות המעצר לא שיתפתי פעולה" (76-80). לאחר מכן הודה כי הוא מסרב ליתן דגימת שתן שמא ימצאו שרידי סם "אולי נשאר בשתן שאריות בגלל זה אני מפחד לתת דגימה שיכולה לתפוס עד שלושה שבועות אחורה" (ש' 81-83). ולבסוף שינה את גרסתו וטען "אין לי פיפי עכשיו, אני יבש לא רוצה להיבדק" (ש' 86-88).

31. על כן, מצופה היה מהנאשם לנסות לסתור את הטענה כי היה שיכור, ולהוכיח את הסיבה שבגינה סירב ליתן דגימת שתן כדי להפריך את חזקת השכרות מכוח סירוב. הנאשם היה יכול למסור גרסה לפיה היה יכול להפריך את חזקת השכרות, אך הוא, מהטעמים השמורים עמו בחר שלא לעשות כן.

32. לפיכך, מצאתי כי די היה בראיות המאשימה כדי להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם כי הוא נהג ברכב בהיותו שיכור מכוח סירוב, אולם בהימנעותו מלהעיד יש כדי לחזקת ראיות אלה.

33. טרם סיום, אוסיף ואציין כי ב"כ הנאשם הפנה בסיכומיו לכך שהנאשם עמד מחוץ לרכב וכי לא מתקיים בעניינו מבחן "השלטיה האפקטיבית" כפי שזה נקבע בהלכת קרופצקי (רע"פ 5166/14 יבגני קרופצקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.05.15)) שכן לטענתו, הרכב לא היה מונע, הנאשם לא היה במושב הנהג ורכבו לא עמד בנתיב נסיעה ולא הפריע לתנועה. לטענתו, בנסיבות אלה וכאשר הנאשם לא נצפה ע"י מי מהשוטרים נוהג ברכב, הרי לא הייתה סמכות לשוטרי לדרוש ממנו לתת לו דגימת שתן שכן לא התקיים התנאי של "נהיגה ברכב" הקבוע בסעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה.

כאן המקום לציין כי הלכת קרופצקי אינה רלבנטית לעניינינו שכן פעולת הנהיגה הסתיימה בטרם הגעת השוטרים למקום ואין נפקא מינה אם בעת הגעת השוטרים למקום האירוע הנאשם ישב במושב הנהג ואם לאו.

34. בנסיבות אלה, משקבעתי כי הנאשם נהג ברכב ובהתקיים העובדה שהיה לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, כי אז השוטר היה רשאי לדרוש מהנאשם לתת לו דגימת שתן, ומשסרב הנאשם לכך הרי בהתאם לסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות בהתאם לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

35. במכלול האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הצליחה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לסיכום

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני מרשיע אותו בעבירת השכרות מכוח סירוב כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"א, 16 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 7

